

‘ನಾನು..., ನನ್ನದು..’ ಎಂಬ ಪ್ರವೃತ್ತಿ
ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎನ್ನುವುದು
ಸೇಚ್ಚಿಯಾಗುತ್ತೆ.

ಮುಂದುವರಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ನಿರ್ಭಂಧ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಜರ್ಟಿಗೆ ಗಂಡನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಬೆಂಬಲವೂ ಸದಾ ಇದೆ. ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವ ಇದ್ದಾಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯನೂ ಬರಲ್ಲ. ಒಂದೇ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮುಕ್ತಳ ಇದ್ದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸ್ವಭಾವವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರ ಇರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಹೆತ್ತುವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಆಯ್ದು, ವೃತ್ತಿಯ ಅಯ್ದು ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು.

ಚೆಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಹಾಡಿದಾಗ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಹೊಣ್ಣವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಸಂಗೀತವನ್ನು ಶಿಶುನಿಂದ ಕಲಿತೆ, ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಹಾಡುತ್ತೂ ಬಂದೆ, ವೇದಿಕೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಕಟ್ಟಿರಿ ನಿಮಿತ್ತ ಬೇರೆ ಉರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ಎಷ್ಟು ಜನ ಪರುಪ ಪಕ್ಷವಾದ್ಯ ಕಲಾವಿದರ ಜರ್ಟಿಗೆ ಹಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಆಗೇಲ್ಲ ನಾವೇಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೂ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಇಂದು ಹೆಣ್ಣು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ನಾಲ್ಕುಗೊಳಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಂಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲೂ ದುಡಿದು, ಹೊರಗೆಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಬರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಅದೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇಲ್ಲ? ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಇದುವರೆಗೂ ನನ್ನ ಗಂಡ ವಿಚಿನ ವಿವರ ಕೇಳಿಲ್ಲ; ಪ್ರೇಸ್ ಪ್ರೇಸ್ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಅಧಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಅಧಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗಲ್ಲ.

ಇತ್ತಿಇನೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೌಜನ್ಯ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗ್ಗೆ ಇದೆ. ಕಾರಣ ಕೆಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರರೂಪರ ವ್ಯಗ್ಯಾಯ ವರ್ತನೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ ಸಂಸ್ಥಾರ, ವಿವೇಚನೆ ಮರೆತು ವರ್ತಿಸಿದಾಗ ಇಂಥ ದೌಜನ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ‘ನಾನು..., ನನ್ನದು..’ ಎಂಬ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವೇಚ್ಚೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಯಾವುದೂ ಒಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಮಾರ್ಗ ಇದೆ, ವಿವೇಕದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು. ನಂಗಿತ ಬಿತಾಮಹ ಪ್ರಂದರ ದಾಸರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ‘ಇಷ್ಟು ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಬೇಕೆಂಬಾಸೆ.. ಅಷ್ಟು ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟುರಾಸೆ.. ಕಷ್ಟ ಬೇಡಂಬಾಸೆ, ಕಡು ಸುವಿವ ಕಾಂಬಾಸೆ..’ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆಸೆ ಅಕಾರ್ಣಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗ್ಗೆ ಇದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಮಾಜದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಹೆಣ್ಣು. ಮನೆಯಲ್ಲೂ, ಹೊರಗೊ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮನೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿವರ್ಹಿಸಿ ಬಹುಪಾತ್ರಗಳ ನಿವರ್ಹಕೆ ಹೆಣ್ಣನದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ?

ನಮ್ಮ ಮನೆತನವೇ ಕಲೆಗೆ ಹೇಸರಾದದ್ದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನನ್ನ ತಾತ ಗುಬ್ಬಿ ಏರಣ್ಣ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ನಾಟಕಕಾರರು. ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷಿದೆ ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ತಾಳುವಂತಾಯಿತು. ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ತೊಡಿಗಿರುತ್ತಿದ್ದಳು ಸಿನಿಮಾ ಸಂಗೀತರಲ್ಲಿ, ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಜನಪದ ಸಂಗಿತದ ಜಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಾಟಕ, ಸಿನಿಮಾ, ನಾಟಕ ನಿರ್ದೇಶಕ, ಗಾಯನ.. ಹೀಗೆ ಹಲವು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು, ರಾಜ್ಯಸಭೆಯ

ಬಿ.ಜಯಶ್ರೀ

ರಂಗಭೂಮಿ
ಕಲಾವಿದ

